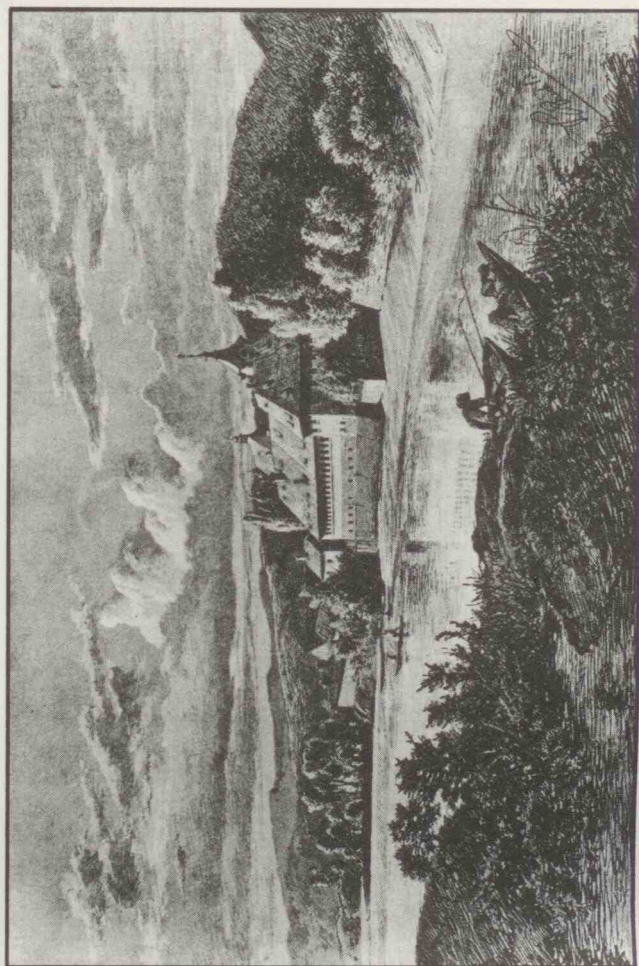

INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNEHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

ROČNÍK IX

12.03
Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- přijímání vkladů od veřejnosti
- poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištěnosti úvěru i úroků)
- zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)
- platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)
- pokladní služba
- konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování
- přijímání dražebních jistot
- poskytování bankovních informací

Většinu těchto služeb poskytujeme již přímo v Dobřichovicích.

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93

Fax 991 10 41

Str. 2, 7.

POZVÁNKA

Tradiční vánoční koncert souboru LUDUS MUSICUS se bude konat 24.12. ve 22³⁰ ve staré budově ZŠ. Srdečně zveme.

Děti + F.Běhounek

OSVĚTOVÁ BESEDA SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA
V Á N O Č N Í K O N C E R T

V SOBOTU 18. PROSINCE 1993 V SÁLE DDÚ
UČINKUJE SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR SÚDOP

A DĚTI Z KURSU OSVĚTOVÉ BESEDY (LEKTOR PAVEL PEKNÝ)

Z programu: J.J. Ryba, vánoční pastorely a koledy
Čas zahájení bude oznámen na plakátech a v místním rozhlase.

Výtěžek koncertu bude věnován dětem z DDÚ.

Kačenka česká & spol.

Společnost Dobřichovice pozvala v závěru letošní houbařské sezóny na přednášku jednoho z našich nejvýznamnějších současných mykologů, biochemika ing. Jiřího Bajera, místopředsedu České mykologické společnosti. Účastiště pro večer s názvem HOUBY Z OKOLÍ DOBŘICHOVIC (A V KUCHYNI) poskytl opět Dětský diagnostický ústav. Skvěle vystavěná živá přednáška, doprovázená diapozitivy rovněž mimořádných kvalit, přesvědčila přítomné, že žijí v houbařském ráji s unikátním druhovým zastoupením, zahrnujícím i houby, které si zaslouží, aby kralovaly v našich kuchyních. Právě ke gastronomickému požitkům přednáška směřovala. Ing. Bajer rozhrnul náš chudý kuchyňský obzor smaženic do šíře, nad níž se jen sbíhaly sliny, od kulajdy a kyselá přes houbové škvarky a jídla zahraničních kuchyní až po houbovou kořalku. Řeč byla také o léčivých účincích hub i o účincích opacných, o houbách, na něž není radno pít alkohol, o tom, proč je sušená babka jedovatá, jak se snadno orientovat ve více než stovce druhů ryzců a holubinek i o mnohém dalším. Večer doplnila rozprava nad přinesenými houbami. Na jaře se můžeme těšit na pokračování.

Může v tom být ale háček. Večer byl běžným způsobem (tedy dosti hojně) a včas oznámen na plakátech, pořadatelé výjimečně porušili svou zásadu a k pozvání využili i místní rozhlas, přesto byl nakonec zájem minimální. Zdá se, že se obavy naplňují. S ropadem základních podmínek pro místní společenskou a kulturní život se rozpadá i léta pracně křížený společenský a kulturní život samotný. Je jen otázkou času, kdy se z živoření stane bezživotí. Jen mimochodem poznamka k tomu, co současně ubýté dobřichovického dění rovněž charakterisuje: Dovedl si někdo v dobách, k nimž se vracíme, představit, že na podobnou přednášku nepřijde jediný z učitelů, nejen těch, kteří učí biologii?

LP

PRO DOBROTU NA ŽEBROTU

Se začátkem školního roku každý žák Osvětové besedy obdržel se složenkou i průvodní dopis, s nímž jako ředitel školy musím nesouhlasit. V několika odstavcích se snaží vedení OB vysvětlit, proč je kurzovní tak vysoké. Zdůvodnění, které vedení OB předkládá, je podáno neúplně, a tím i zkráceně. Nezasvěcený člověk nabyde dojem, že škola je nechtěná konkurence a soupeř Osvětové besedy. Ovšem opak je pravdou. Osvětová beseda přišla o svoji budovu a škola jí přijala do svých prostor, kde byla půl roku zcela bezplatně. Nyní požadujeme nikoliv nájem, ale pouze placení vlastní režie. Tudiž škola nemá z osvětové besedy ani korunu zisku. Víme, že osvětová beseda nemá peníze na rozděávání, ale škola si také nemůže dovolit někde vyhazovat tím, že bude

[2]

KUKÁTKO 12/93

třeba i částečně něčí režii. Že nám někdo z Osvětové besedy za tento azyl poděkuje, jsme nepředpokládali, ale považujeme však za neseriózní svádět zvýšení kurzovního na školu. Jestliže paní Čapková srovnává počty žáků v kurzu, proč už nesrovnává výši kurzovního? Proč už se nezmiňuje o tom, že škola si musí na tuto činnost sama vydělat, kdežto Osvětová beseda disponuje příspěvkem od Obecního úřadu. A v neposlední řadě zapomněla na to nejdůležitější, že na jejích tří lektory jsou zaměstnány dvě organizační pracovnice. Tento přepych snad nebyl možný ani v dobách nedávno minulých. Toto jednání ze strany vedení OB je podivné, zvláště když jsme jim vyšli ve všem vstříc. Práce jejích lektorů si velmi vážíme, protože víme, jak je nelehká, ale bohužel to samé již nemůžeme říci o vedení OB.

Ředitel školy Bohuslav Stejskal

Poznámka redakce: Zpravidla zveřejňujeme podobné polemické texty bez komentáře a druhé straně necháváme prostor pro její reakci až v následujícím čísle. Na tomto místě jsme byli nuceni uvést zásadu porušit a přímo jsme vyvolali vedoucí Osvětové besedy v Dobřichovicích paní Helenu Čapkovou o vyjádření již pro toto číslo. Bez této protiváhy by totiž výše otištěný text nebyl objektivním vyjádřením situace.

Nechápu, proč se pan ředitel Stejskal uchýlil k této formě a rozhodl se zveřejnit v podstatě interní záležitost osvětové besedy poté, co jsme si vše vyjasnili v osobním rozhovoru a uzavřeli řádnou smlouvu. Dopis, který jsem poslala rodičům, vysvětluje důvody zvýšení kurzovního. Hlavním důvodem je naše povinnost platit zdravotní a sociální pojištění našich lektorů. Vedle toho jsme zvýšili samotné platy lektorů, i po zvýšení nesrovnatelné s dnešním honorováním např. soukromých učitelů jazyků. To, že platíme škole nezbytné náklady za elektřinu, otop a úklid (1 000,- Kč měsíčně), je prostý fakt, který jsem ve zmíněném dopisu škole nikterak nevyčítala. Termínu "nájem" jsem použila tak, jak je uveden ve smlouvě mezi školou a osvětovou besedou, podepsané panem ředitelem Stejskalem a mnou.

Musím se ohradit alespoň proti některým tvrzením pana ředitele Stejskala: Činnost osvětové besedy se přirozeně řídí příslušnými předpisy, a ty vylučují, aby vedení a účetní agendu vykonávala jedna osoba. Proto tedy ony "dvě organizační pracovnice", které nám pan ředitel vytýká. Nejde samozřejmě o zaměstnání na plný úvazek, obě máme úvazek méně než třetinový v nízkých platových třídách. Srovnání s počtem lektorů také není fair. Ještě v loňském roce jsme zaměstnávali osm lektorů, letošní snížení na polovinu bylo zaviněno tím, že jsme přišli o vlastní prostory. Koncerty, výstavy, přednášky, letní kulturní festival, intenzivní jazykové kurzy a další aktivity, které snad ještě mají čtenáři v živé paměti, jsme ze stejného důvodu museli omezit prakticky na nulu. Pro jistotu podotýkám, že nic z toho nevyčítám škole ani panu řediteli Stejskalovi.

Jsem samozřejmě vděční panu řediteli Stejskalovi za to, že ve chvíli, kdy se rozhořovalo o další existenci osvětové besedy, jí umožnil přežít. Nevím, proč nám vyčítá nevděk.

Helena Čapková

(Pozn. red.: Sr. Kukatko 5/93, s.10-14. K otázkám financování osvětové besedy a školy se vrátíme v některém z příštích čísel.)

>>> A K T U A L I T Y <<<

TAK NÁM ZBOURALI STAROU POŠTU ...

Toto konstatování ve stylu paní Müllerové není tak úplně pravdivé, protože obvodové zdi ještě stojí, a nevím, zda budou zbourány také. Je asi úplně normální a přirozené starou chátrající budovu odstranit, zvláště když už ničemu neslouží a jen smutně stojí u frekventované silnice skýřajíc pohled nepřijímá. Člověk se však neubrání tomu, aby mu odcházející Staré pošty nebylo trochu líto: od nepaměti byla neodmyslitelnou součástí Dobřichovic a po dlouhá léta místem, kde se scházely generace dobřichovických usedlíků. V Dějinách Dobřichovic Josefa Hradce se budova Staré pošty připomíná již

[3]

KUKÁTKO 12/93

v roce 1550: "Byla to stará zájezdní hospoda s maštalemi, velmi četně navštěvovaná jak od lidu domácího, tak i od formanů na Prahu jedoucích".

V této kronice mě nejvíce zaujal popis života na Staré poště z konce minulého století, jak jej zachytil svědek tehdejších časů: "Hospoda byla průjezdní, ve dvoře při jedné straně bylo obloukové podloubí, klenuté, s lavičí, kde se za horka v chládku pěkně sedávalo. Uvnitř byla šenkovna, vedle ní vpravo světlona jako poštovní úřad. Vedle předstílné šenkovny v přední místnosti, ježto se zadní upotřebila jako poštovní úřad. Schody byly byla kuchyně s komorou, u schodů ještě jedna prostorná obývací místnost. Schody byly široké, mírně vysoké, z dubových fošen, se zábradlím. V prvním patře byla široká předstílná, kde se při zábavách sedávalo a pivo šenkovalo. Vedle vpravo dva pokojíčky, prostorný sál a ještě k panské zahradě třetí pokojíček, podle něho schody na půdu. Dveře byly vesměs nevyšší, spíše široké, dubové a těžké, se starým železným pocínovaným kováním. Na protější straně chodby byla rozsáhlá podélná světlona používaná za byt, ale také pro hosty při větších zábavách a schůzkách. Později byla stěna odstraněna, čímž se sál rozšířil, a nad ním byla vystavěna kružta pro hudebníky, do níž se vcházelo po kolmých schodech. Kružta byla nízká a pro basu musel být ponechán otvor ve zdi. Odhývaly se tam často veliké plesy, bály, muziky; později postaveno i jeviště pro ochotníky, často zavítala i loutková divadla, kejklíři, zpěváci, umělci ... V hostinci měl sídlo čtenářský spolek svatováclavský, který odbíral noviny pro své členy, kupoval knihy a seznamoval účastníky s nejnovejšími událostmi. Byl to konzervativní spolek strany staročeské, na rozdíl od podobného spolku v hostinci "U Balounů", kde se scházivali přívrženci mladočechů. Mezi oběma stranami panovala fevnivost, napětí, někdy i skutečné nepřátelství ... Přes dvůr v hospodě byl stáje pro koně a hovězí i jiný dobytek a také porážka fezníků. Vedle porážky byl krám pro prodej masa syrového, ale také lože a zboží uzenářského. Kolem toho nádvořího stavení, za jehož rohem hned bývala louže se smrdutými splašky, zatáhla se cesta k Letům a rovně mířila druhá cesta ke hřbitovu."

Zde končí vyprávění současníka a kronikář Hradeck pokračuje dále: "Od té doby se v hostinci mnoho změnilo. Řeznický krám byl zrušen, stáje a hospodářské budovy proměněny v obydlí, příchoď uzavřen. V místech, kde býval feznický krám, měl zdejší Sokol knihovnu, na sále prozatímni sokolovnu a dole spolkovou místnost. Nynější majitel Tomáš Petrák odkoupil část parku na zelinářskou i okrasnou zahrádku. K hostinci patří též menší zahrada vedle obecního domu, ve které se v letní době sedávalo, hrálo v kuželky a hostům se podávaly nápoje a jídlo. V roce 1928 od jara až do začátku srpna přestavěl majitel Tomáš Petrák sál, jež značně rozšířil a v němž Sokol umístil biograf."

Na tomto místě Hradecký Dějiny Dobřichovic své vyprávění o Staré poště končí; marně jsem zde hledal zmínku o "hrdinském" činu svého děda, pana Miroslava Nováka, který - podle vyprávění pamětníků - vjel do šenkovní místnosti na koni. A tak už zbývá doplnit poslední dějství. V biografu (kde byl zahájen provoz 5. srpna 1928) se promítaly původně pouze němé filmy, k nimž příslušnou atmosféru navozovala skupina místních hudebníků. V roce 1933 zakoupil Sokol zvukovou aparaturu a v témže roce byl zde poprvé promítnut zvukový film - byl to C. k. polní maršálek, s Vlastou Burianem v hlavní roli. Krátce před tím, na podzim roku 1932, přestál Sokol sál na Staré poště používat ke svým cvičením, neboť otevřel nové postavenou sokolovnu. Od té doby už Stará pošta sloužila jen jako hostinec a donedávna i jako místo kinematografických představení - v této roli ji známe skoro všichni. Připomeňme si ještě, že po jistou dobu byla na Staré poště v provozu i útulná vinárna se stylově vyvedenými malbami (dobřichovického žánru především) doplněnými o nápisy zčásti povzbudivé, zčásti varovné: Jen si, brachu, dopřej sklenku, nevíš, co tě čeká venku! Kdo přilíh večer Bakcha velebí, ten pocítí to ráno na lebi! - O pravdivosti toho posledního jsem se tam kdysi sám několikrát přesvědčil.

Nevím, jaké plány má nynější majitel; slyšel jsem něco o hotelu a restauraci, takže snad o hostinec Na Staré poště tak úplně nepřijde, a když asi kino už v nové budově nebude. Doufáme, že nová Stará pošta přinese Dobřichovicím stejný užitek a prospěch, jaký jim po několik staletí přinášela Stará pošta stará!

HgS

*

K předchozímu textu ještě ještě informace o aktuálním stavu objektu Staré pošty tak, jak ji redakce získala od stavební komise OU:

Restituovaný objekt rodina Petráků prodala. Novým majitelem se na základě kupní smlouvy ze dne 6.10.1993 stal pan Otakar Nahodil z Prahy, který zamýšlí objekt zbourat a na jeho místě postavit ve velmi krátké době (1994) hotel.

Právě probíhající demoliční práce provádí firma T.S. stavby Praha 5 a povolení

[4]

KUKÁTKO 12/93

k odstranění stavby vydal těsně po zahájení demolice na základě soudně-znaleckého posudku o nezbytnosti odstranění objektu stavební úřad Černošice, pracoviště Dobřichovice dne 2.11.1993.

Záměr nové stavby zatím nebyl předložen ke stavebnímu řízení ani k předběžnému vyjádření.

OTEVŘENÝ DOPIS ANONYMNÍM OBČANŮM DOBŘICHOVIC

Dne 15. listopadu t.r. jsem doporučeně obdržel petici podepsanou "občané Dobřichovic". Týkala se výzvy naší paní starostce a mně jako místostarostovi obce, abychom v konkurzní komisi na místo ředitele Dětského diagnostického ústavu v Dobřichovicích "rádně" zastupovali občany. Jako dokladový materiál, že jeden z uchazečů, konkrétně současný ředitel dr. Nechvátal, nespĺhuje podmínku morální bezúhonnosti, jsem mi zaslal dva výstižky z novin. Jako odesílatel vašeho dopisu byl uveden jistý K. Polák, s adresou Za parkem č.5, Dobřichovice.

Musím ovšem tuto výzvu považovat za anonymní, a tedy na ni nemohu reflektovat. Panu Polákově jsem na vaši výzvu písemně doporučeným dopisem odpověděl v tom smyslu, že bych se s vámi, signatáři výzvy, rád sešel. Dopis se vrátil z pošty, že žádání tohoto jména a adresy v Dobřichovicích není, je to tedy anonym. Ani vaše podpisy na výzvě nejsou tak jak by měly být - tedy s uvedením jména a adresy, místo toho jen nečitelné podpisy, snad mohu jen rozeznat některá jména: Vopavová, Josef Máier, Jan Dvořák, T.P....? dále nelze rozeznat, ostatní podpisy jsou absolutně nečitelné, tedy anonymní. I jeden z výstižků novin vypadá tak, že asi z žádných novin není, nemohu ho tedy za doklad považovat. Bylo by tedy jednodušší vše hodit do koše a zapomenout na to. Ovšem přemýšlím-li o celé záležitosti, napadají mne dvě myšlenky.

Za prvé, co to je asi za lidi, kteří se anonymně podepíší na výzvu, která sama o sobě má přijatelný obsah - tedy upozorňuje formou občanské iniciativy na někoho, kdo se tlačí na funkci kde by neměl být. Ale proč pak to asi dělají anonymně? Bojí se, pak nevím čeho, jejich děti mezi chovanci ústavu asi těžko budou, jiný důvod mě nenapadá. Pokud víte, že někdo z uchazečů nespĺhuje nároky této funkce, oznamte to komisi prosím podepsané. Tak jedná čestný člověk a občanský svěbytný občan.

Druhá věc, která mě napadla je, že se asi o žádnou petici občanů Dobřichovic vůbec nejedná, vše píše asi jen jeden člověk, někdo kdo velmi nenávidí to, že se vůbec nějaký konkurz na místo ředitele koná, někdo, kdo chce vědomě škodit za každou cenu, většinu věcí uvedených v dopise si vymyslel, prostě někdo, kdo je velký zbabelec, než aby se podepsal pod svůj názor. Asi i takoví lidé mezi námi v Dobřichovicích žijí. Mějme se před nimi na pozoru.

V. Kratochvíl

VRÁŤTE MI NEDELI

(Nesmělý námět na jednu obecní vyhlášku)

"Proč zase prchám na svůj statek za Řím,
kde čas jen utloukám a mařím?
Že se ptáš, Sparse! K odpočinku ani k přemýšlení
už dávno v Římě pro chudáka místo není.
Křik trhovců i tlukot kovotepece
mi ve dne v noci zvoní v lebece.
Buď mě hluk a smích - a celý Řím
čučí mi do postele... Škoda slov!
Když se chci vyspat, jedu na venkov."

Marcus Valerius Martialis,
Epigrammaton libri XII; XII,57

Léto je šerým dávnověkem. Nadit do všech myslitelných mrazkazných oděvních součástek jsem se probíjel sněhem přeplněnými dobřichovickými ulicemi a nostalgicky vzpomínal na letní neoblecenost. Tu jsem HO zaslechl: hladivé, harmonické, konejšivé a vzácné. TICHŮ. Ticho jako nepřítomnost všech letních řevů bastardů z nejposlouchanějších rozhlasových stanic, řinoucích se z oken domů a automobilů a těsného sousedství krásné

[5]

KUKÁTKO 12/93

V dnešním zámku, který na místě starodávné tvrze byl vybudován, říká se také tvrzi, ve které se nacházela kaple sv. Václava, jejíž existence je dokázána z kostelních účtů a z pamětních knih. Této kapli užívali velmistři při svých návštěvách k sloužení mše sv.

Kolem r. 1679 zuřil v sousedních osadách krutý mor, který v době půl roku schvátil 128 osob. Dobřichovicích nevyžádal si žádných obětí. Tu učinil tehdejší převor Pospíchal / (s.26) slib, že vystaví kapli, budou-li Dobřichovice nadále moru ušetřeny. Když rána morová přestala, dostal Pospíchal svému slovu. Ježto zdejší lid uctíval v té velké nouzi apoštola sv. Judy Tadeáše jako ochránce v nebezpečných nemocech, zasvěcena byla kaple ku cti sv. Judy Tadeáše. Rytna na malém obražku z té doby zachovaná ukazuje nám obraz světčův, jak drží ochrannou svou ruku nad vsí dobřichovickou a má nápis: "Svatý Judo Tadeáš, oroduji za obec naši."

Kaple byla vystavěna úplně z prostředků řádových a nemá žádného jmění zádušního. Byla kryta šindelem a nepřevyšovala střež zámku. Právě za 100 let dne 18. května 1779 vyhořel zámek a s ním i kaple. Započalo se ihned s novostavbou a do listopadu téhož roku byla kaple pod střechou. Stavbu prováděl stavitel Brachner, práce tesařské mistr Pfanner. Na přední části, směrem k zámku, nalézá se malá sanktuosová věžička, ve které jsou zavěšeny tři zvony ve váze 80, 32 a 15 liber. Práce vyžadovaly nákladu 1100 fl., kromě prací klempířských, jež obnášely 100 fl. Ježto byla kaple nízko založena scházelo se do ní po dvou schodech jako do sklepa. Trpěla též zhoubnými povodněmi, které ji zanášely bahem, kalem i pískem. V r. 1784 vystoupila voda na sedm a půl lokte a šla v kapli až do polovice svatostánku a to se opakovalo častěji. Před ka- / (s.27) noničkou visitací 1807 byla kaple malířem V. Schlachterem ozdobně vymalována. Velké neštěstí stihlo ji r. 1845 v čase velikonočním, když opomněl kostelník zhasnoutí svíci velikonoční, od níž se vzňal oltář a vnitřní zařízení shořelo. Velmistř Beer, přesvědčiv se o jejím špatném stavu, rozhodl se pro důkladnou opravu, na kterou povolil 3800 fl.v.č. Pracovali na ní architekt Kramer, stavitel Kudláček, kameník Žežulka, pražský truhlář Vrba, malíř Wildt. Obrazy opravil malíř Mysliveček, takže se zastkvěla brzy v novém rouchu. Při bouři 17. VIII. 1861, kolem šesté hodiny večerní, udeřil blesk do sanktuosové věžičky, zapálil trámoví, sjel oknem dovnitř, poškodil rám oltářního obrazu a rozbil sklo reliquiáře na evangelijní straně. Štěstím bylo, že byli po ruce hned lidé, kteří hořící trámoví rozbili a oheň uhasili, takže škoda byla neveliká. Při opravě našla se v krabici, uschované ve věžičce, listina se jmény řádových bratří, která tam byla vložena před 60 léty. Z těch žil toliko jeden a sice hodoničský farář Steinbach.

Zhoubná povodeň v r. 1872, při níž voda na půl třetího sáhu vystoupila, kapli zpustošila. Voda dosahovala až na kazatelnu, do svatostánku, zanesla vše bahem a pískem, takže bylo dlouhé doby třeba, než se mohly v ní bohoslužebné obřady vykonávat. Při opravě v r. 1886 byla podlaha o celý metr / (s.28) zvýšena, a tím zmizela obava, že by voda do ní při povodni vniknouti mohla. Opravu tuto popisuje důkladně pamětní kniha z r. 1886 v níž čteme: "Dne 3. května 1886 započala se velkolepá oprava zámecké kaple, ježto náklad rozpočten na 4000 fl. Mimo jiné krásné opravy bude kladena nová cementová podlaha, dány nové varhany, zvětšen chór, kostel vymalován a co hlavní, kaple zvýšena o jeden metr, takže každoroční obava povodně aspoň silně zmírněna bude. Stavbu prováděl pražský stavitel Kindl. Služby boží mezi opravou konaly se každou neděli v chrámu P. karlickém, ve všední dny v generálním sále. Popis, stavba a zařizení kaple z dřívější doby jest podrobně udán. Do svatyně vcházel se přes dva stupně do hloubky. Podlaha byla mramorová, v kapli byl jediný oltář s obrazem

Ukřižovaného. Obraz zdobí dosud hlavní oltář, ale jest na něm přimalována skupina od akad. malíře Zapletala. Obraz byl opatřen drahocenným rámem, na nejvyšším místě byl medailon s obrazem sv. Judy Tadeáše, pak bl. Anežky české a sv. Františka."

Podobným způsobem popisuje i jiné předměty, které měly býti nahrazeny novými. Chór pro hudebníky byl o 60 cm zvýšen, varhany opraveny, okna zvěšena, kaple dlažďena na dlaždicemi cementovými. / (s.29)

V pamětech zdejší školy zmiňuje se pisatel o kapli těmito slovy: "Na kůru hudebním s malými okny, rozestaveny pulty, zpěvníky, noty, po stěnách foukací mosazné trumpety, lesní rohy, dlouhé trubky intrádní, basa, dva tympany, na pultech silné knihy švabachem tištěné v hnědých a černých deskách, kancionály. Zpěváci stáli před varhanami; nad varhanami zrcádko. Měchy se zdvihaly pomocí dvou řemenů. Ve všední den dělali záci, o nedělích a svátcích zedník Velebil měchošlapa. V letech 1850tých pohyboval se všechno mezi kostelem a školou. Lid byl nábožný a všeobecně pořádku dbalý a dle toho všichni i své dívky vychovávali, ať zámožnější či chudší, v kostele a ve škole byli si všichni rovni. Do kostela chodilo se v párech téměř každodenně, v adventě za tmy na roráty, lojové svíčky zasazovaly se do železných svíců, zabodnutých do zábradlí kručity."

Jména těch, kteří na stavbě pracovali jsou: štafír Kopáček, truhlář Lorenc, zámečnick Kuchynka, klempíř Amler, malíř Zapletal, varhanář Šifner, ventilací provádějí Kindermann a Amler. Schody, zvenčí přídělané, dány pod plechovou střechu a před kostelem vystavěn taras u břehu řeky, aby kaple v čas velké vody aspoň před nárazem ker ledových chráněna byla. / (s.30)

Kapli posvětil velmistř Huspeka slavnostním způsobem za přítomnosti velkého počtu obyvatelstva, spolků a 50 družiček, dle velikosti seřazených. Po slavných Službách božích, které sloužil sám velmistř za četné asistence vůkolního duchovenstva, udělil požehnání novou, překrásnou monstranci, již darovali zdejší kapli manželé Skáloví a která vyšla z dílny klemtovníka Maudra z Prahy. Odpoledne zavítal sem litoměřický biskup dr. Emanuel Schöbel. Po 13 let nebylo na kapli žádných oprav, až v r. 1899, kdy 16. ledna prudkým větrem zlomeno bylo větveno, držící makovic na báni věžky. Bylo nahrazeno novým, dubovým a věžička znovu plechem pobita. Menší oprava stala se 1905, kdy místo ztrouchnivělých oltářních stupňů dány nové. Též nákladem 152 fl. dáno do kaple nové dubové zábradlí se soustruhovanými sloupky, dělicími t. zv. kněžičkě od lodí chrámové.

V r. 1910 postaven po vykonaných misiích dne 10. dubna odpol. ve tři hodiny kříž vpravo od vchodu s klekátkem, který posvětil komandér Josef Puchta z domu řádového v Praze. Téhož roku dána na kapli nová střecha a věžička ve stejném slohu jako předešlá a kaple znovu opravena za obnos 7934 fl. Opravu provádějí zdejší řemeslníci a výlohy zaplacený z řádového jmění. / (s.31)

Kromě oltáře hlavního, nad nímž je upevněn obraz Spasitele na kříži v pěkném rámu, spatřujeme nad ním oválový obraz menší, představující apoštola Páně sv. Šimona a Judu. V lodi jsou dva postranní oltáře Panny Marie a sv. Anny s krásnými, na plátně malovanými obrazy ze stol. XVII., které prý vyšly z ruky Brandlovy. Po stranách hlavního oltáře jsou vchody do sakristie, nad nimi sochy sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého. Nad hlavním oltářem po děle celé kaple nalézá se oratorium na způsob kručity, zakryté jedním velkým oltářním obrazem, jednak dvěma menšími obrazy a dřevořeznými mířováním. Nad vchodem se nalézá chór pro zpěváky a hudebníky nad předním, o nímž se vstupuje z chodby po pěti schodech. Zvenčí na štítu kaple jest upevněna ozdobná kartuše s vytesaným latinským chronogramem: A eDes sanCto thaDeo apostoLo, qvi oDio habeatVr gratis ex Voto posita, což znamená: tato kaple sv. Tadeáša apoštola, který byl v nenávisti z vděčnosti postavena. (R. 1679.)

Na věži zámecké nacházely se před válkou světovou tři zvony, z nichž dva byly

1917 rekvirovány pro účely válečné, takže zbyl tam toliko umíráček.

První rekvirovány zvon slul Emanuel a dal jej ulíti r. 1880 velmistr Schöbel, rovněž i druhý, který nesl jméno Maria. /(*s.32*)

Zvonec, jenž visí ve věžičce sanktusové, pochází z r. 1779 a dal jej zhotoviti velmistr Suchánek.

FARNÍ CHRÁM PÁNĚ SV. MARTINA A PROKOPA V KARLÍKU.

Pohled se strany východní od Dobřichovic ke kostelu karlickému, na diabasovou stráž a vínek kopců, na jejichž úpatí se svou stěhlou věží kostelíček jako strážce do úrodné roviny pohlíží, utvrzuje v nás myšlenku, že za dob šedé dávnověkosti na místech oněch stávala tvrz neb opevněný hrad s obětištěm, na němž předkové naši podle zvyků svým bohům obětovali a své mrtvé pochovávali. Domněnku tu potvrzuje i nálezy 18 pohanských hrobů (1898), nálezy starých popelnic a střepů, které při kopání hrobů na hřbitově, uprostřed něhož se kostelík zdvihá, přicházejí na světlo. Křesťané pietu takových míst nerušili, ale stavěli na nich rádi své chrámy.

Kostel karlický, původně okrouhlá stavba (rotunda), z níž vybočuje polokruhová apsida, konchou sklenutá, o zeď rotundy se opírající, vzal původ svůj, jak archeologové tvrdí, již v prvních dobách křesťanských. /(*s.33*)

Kdy však kostel byl založen a kým vysvěcen? Ve zdejším knize pamětní vypravuje se o požáru zámku dobřichovického dne 18. května 1779, kdy shořela věž zámecká a v ní 4 krásné starodávne zvony se zárem rozlily. O jednom z nich byla pověst, že byl posvěcen sv. Vojtěchem. Nezmiňuje se však poznámka tato o nejstarších dobách křesťanských, kdy sv. Vojtěch pečoval o obrácení lidu na víru Kristovu? Podání toto o zvonu vztahovati se může i na kostel a byť i nepocházel z doby českého světce sv. Vojtěcha, přeci naznačuje se jím jeho dávný původ. V listinách darovacích z let 1253 a 1271 němeči se o kostelíku karlickém zmínka. Až v listině z roku 1338, již Jan Lucemburský stvrzuje směnu lesa zvaného "Morzina", ležícího u kostela, za háj "Roblín", děje se o něm zmínka jako o kostele farním. Podle jiných zpráv z téhož století nazývá se kostelem farním sv. Martina a Prokopa, majícím vlastního faráře a odvádějícím papežského desátku 6 grošů půlletně. Podle předepsaného papežského desátku bylo asi zdušší neveliké, neboť desátek 6 grošů odváděly chrámy nejhudší.

Původně byl kostelík zasvěcen ke cti sv. Martina, jehož oltář byl v apsidě, později po prohlášení opata sázavského Prokopa za svatého (1204) byl ke cti jeho zbudován i oltář druhý v rotundě. Vchod býval bezpochyby ve stěně západní, /(*s.34*) která nyní na způsob vítězného oblouku do nové lodi jest prolomena. Zvonice stála o samotě v blízkosti svatyně. Tak jest ještě kostel vyobrazen na rytině z r. 1678, mající rotundu, apsidu a zvonici. V bule papeže Jana XXIII., vyhlášené pražskou konsistoří dne 22. XII. 1413 nazývá se již výslovně karlický kostel "ecclesia parochialis" sv. Martina a Prokopa.

Právo patronátní vykonával ode dávná řád křižovníků s červenou hvězdou. Knihy konfirmační jmenují některé faráře. V roce 1366 - 1380 byl farářem Jimram, za něhož kostel byl visitován a inventář sepsán. Poznamenali i jeden ornát sváteční, dva ornáty pro všední dny, jeden missál s notami a jiný missál starý, malý, dva kalichy stříbrné, pozlacené, jednu knihu pobožností a obřadní.

Jiný farář zdejším jmenoval se Václav a odešel r. 1403 do Ondřejova, po něm se uvádí Martin z Moravy r. 1406, Jakub z Lodenic, Lidarius nebo Lidět z Levého Hradce, po něm poslední katolický farář Mořic r. 1424.

Ze husitských válek zůstal kostelík ušetřen a byl svědkem mnohých pochodů

voják, zejména při rozboření nedalekého Hrádku a při obléhání Karlštejna. Nebylo nalezeno dosud zpráv, zdali zdejší lid k husitství odpadl, jen tolik jest jisto, že mnozí utrakvisté koncem XVI. století zde pobývali. Náležely /(*s.35*) podle toho Dobřichovice k osadám, kde pod katolickým duchovním správcem bylo obyvatelstvo katolické pod jednou i pod obojí způsobilou. Když r. 1564 svolil papež Pius IV. ku přijímání pod obojí v Čechách a když r. 1575 protestantům dána svoboda náboženská, mohl a směl i katolický farář podávati pod obojí a to z úmyslu, aby utrakvisté nepřebíhali k protestantům. Nepřekvapí nás tedy zpráva, že zde křižovník Viktorin Chromosta koncem stol. XVI. z městečka Řevnic podával pod obojí, žádal však před přijímáním ušní zpodob. Málo však měl pro svou přísnost kajčníků. Po dvousetletém osíření nalézáme o karlickém kostelu zase zprávy. Byl administrován křižovníckými faráři z Řevnic. Ale když začátkem války třicetileté farní budova v Řevnicích propadla zkáze, přestěhovali se faráři tamnější do Dobřichovic, považující kostel řevnický za farní a nazývající se administrátory kostela karlického. Tak sídlil zde r. 1621 P. Martin Slupetius, r. 1632. P. Clemens a P. Šimon Kraus. Jména těchto farářů křižovníků vyskytují se v účtech kostelních od r. 1617, které svými poznámkami jsou velice zajímavé. V nich se krátce popisuje kostel karlický.

Stál uprostřed hřbitova a měl v blízkosti zvoničku se čtyřmi zvony. Byla ze dřeva a kryta šindelem. Podle zápisů uvedených kostelních účtů utrpěl kostel veliké škody ve válce tři- /(*s.36*) cetileté od švédského vojska. Byl oloupen o cenný inventář, kalichy a obrazy. Převor Manner píše, že se po válce nic nenašlo, že všechno všudy bylo rozkopáno a cožkoliv od dřeva, bylo rozsekáno. Více než přes rok koně v kostele zůstávali. Zbyly jen holé zdi s křovím, zvonice se svým přikrytím a hřbitov ve své podstatě. Když opouštěli Švédové zdejší krajinu, vzali z nich některých 3 zvony téhož kostela. Vzácné, nákladné a velké roztloukli a odvezli. Záduší bylo tak ochuzeno, že nemohlo nových zvonů opatřiti. Bylo třeba delšího času, nežli kostel byl tak opraven, že se hodil za důstojný stánek Boží.

V roce 1694 pořízena byla nová báň na lucerny rotundy, na báni železný kříž, vystavěna nová kostnice, hřbitov obehnan zdi a rozšířen. Vápnem na stavbu kostnice páliho se hned v peci vedle hřbitova. V roce 1700 dána do kostela nová kazatelna a schůdky. R. 1703 stavěna se nová věž a celý chrám obnoven. Tehdy záměstnáno bylo při stavbě mnoho řemeslníků. Krov stavěli tesaři pražští, pokryvači, kameníci a mistr zednický Santinov byli vzati také z Prahy, jakož i plechař, jenž pobíjel báň a tepal kříž s hvězdou. Těž přibrán i malíř z Prahy, jenž kostel maloval, báň pozlacoval a věž červenou barvou natřel. Stará zvonice byla zbořena a jediný zvon upevněn na nové věži s cibulovitou báni. Zvon onen ve váze 160 kg nese nápis: /(*s.37*) "Haec campana curata est honori. S. Joannis evangelistae ecclesiae Dobřichovensis-Carlík utilitati anno 1660." Tento zvon jest pořízen ku cti sv. Jana Evangelisty k užítiku kostela Dobřichovického - Karlického roku 1660 a dodnes věstí do chrámu volá. Na něm jest vyobrazen sv. Jan Ev. s knihou a na druhé straně kříž s hvězdou.

V této podobě setrval kostel až do r. 1767. Byl sice rozšířen o věž, která s rotundou souvisela a loď chrámovou spolu tvořila, ale nestačoval potřebám zbožného lidu. Proto vymohl si velmistr Ant. Jakub Suchánek od arcibiskupské konsistoře povolení, aby ze záduší mohl vyzvednouti 1.000 fl. na přístavbu a rozšíření farního chrámu dobřichovického a aby on sám, po případě arcib. vikář berounský Josef Jan Každý kostel, o 15 loket rozšířený, podle rituálu římsko-pražského vysvětil. Nově přistavěná loď byla slohu barokového s 3 ozdobnými okny. Do kostela dány nové varhany, nový oltář, na který Matěj Špíchal přispěl obnosem 100 fl., nové ornáty a prádlo. Oltář maloval velmi zdařile pražský malíř Vojtěch Kandlér.

Větší opravy se staly v letech 1807 - 1810, kdy oltář znovu byl přemalován praž-

ským malířem V. Schlachterem a kostel novou nástrojnou malbou od jmenovaného umělce ozdoben. / (s.38) Když r. 1834 obehnan byl hřbitov novou zdí, byl zároveň i kostel zevně i uvnitř nákladem 736 fl. opraven.

Po 55 letech nedoznal kostel žádné větší změny, až r. 1889, kdy byl od základu přestavěn. Loď chrámová byla zcela přebudována, cibulovitá věž snesena a místo ní šiflní jehlanovitá postavena, vnitřek důkladně obnoven. Z popisu, uvedeného v pamětní knize od faráře Franta. Stolovského, učiníme si představu, jak to asi ve starém kostele vypadalo. Byl o 2 m nižší, měl okna copovité, věž nízkou, cibulovitou, pokrytou prejzy. Nynější věž jest o 5 m vyšší. Na kazatelnu se vystupovalo ze sakristie těsným vchodem po schůdkách cihlových. Vítězný oblouk byl nízký a popukavý, nyní jest o 1 m zvýšený. Oltář byl ve výklenku, takže se nemohlo kolem něho chodit. Stavěn byl ve slohu barokním, přeplněn různými věcmi. Obraz oltářní představoval sv. Martina na koni, na hořejsku obraz sv. Prokopa jako opata a kus krajiny sazávské. Sochy byly ze dřeva vyřezávané a to socha sv. archanděla Michaela, jak dábila ubíjí, a sv. Rafaela s Tobíášem. Kde stojí nyní kazatelna, byl oltář sv. Floriána, jehož obraz je dodnes v sakristii. Chor spočíval na jednom klenutí, varhany byly chatrné, takže bylo uměním na ně hráti. Litovatí sluší nástrojnou malbu. Tam zobrazena byla celá nebeská hudba, andělé v oblacích, jak hrají na / (s.39) hudební nástroje. Byly to malby Schlachterovy. Nynější oltář dodal P. Bušek ze Sichrova. Oltářní obraz představuje sv. Martina a jest malován akad. malířem Heřmanem. Na vítězném oblouku vyobrazeni jsou sv. Ludmila, sv. Prokop, sv. Václav, bl. Anežka česká. Kazatelna jest nová, ve slohu pseudorománském, na ní obrazy sv. evangelistů. Na opravu chrámu věnoval řád 20.000 zl. Plány na přestavbu navrhl ing. Krch, stavbu prováděl stavitel Kindl z Prahy.

Kostel byl slavnostním způsobem vysvěcen dne 6. října 1889. Velmistř Huspeka dal se pro churavost zastupovati svým sekretářem dr. Václavem Horákem. Kostel vysvětil kanovník František Micka z Vyšehradu. Slavnostním kazatelem byl farář Stolovský, první mši sv. obětovně řádový sekretář dr. Horák, na kůru zpívali členové sboru Národního divadla v Praze, na varhany hrál profesor Klička. Svěcení bylo přítomno veliké množství lidu z blíзка i z dále.

Dne 18. dubna 1917 byl sebrán k účelům válečným zvon kostela karlického, vážící 130 kg. Pocházel z r. 1845, a byl pořízen dobrovolnou sbírkou zdejších osadníků na podnět P. Machačky. Byl na něm obraz sv. Prokopa s mitrou a letopočet 1845, jakož i poznámka, že ulit byl v dílně Karla Bellmanna. V r. 1906 byl přelit nákladem řádovým v dílně Ar- / (s.40) nošta Diepolda v Praze. Před bitmováním r. 1926 dal velmistř Vlasák kostel zevnitř i uvnitř opravit, poškozenou zeď hřbitovní řádně spraviti. R. 1927 opatřeny věž i kostel novými hromosvodny.

Pohlédneme-li zpět k dějinám kostela karlického, zpozorujeme ve vývoji jeho čtyři hlavní tvary. V prvním období byl malou svatýňkou, rotundou, do níž se vcházelo se strany západní. Stará doba charakter rotundy zachovala. Zvonice se 4 zvony stála mimo rotundu. V r. 1703 přistavena k rotundě věž cibulovitá. R. 1767 přistavěna 15 loket dlouhá loď ve slohu barokovém, takže věž stála uprostřed mezi lodí a rotundou. R. 1889 přestavěn byl kostel (mimo rotundu) ve slohu pseudorománském, aniž se byl půdorys z r. 1767 mnoho pozměnil.

ZÁDUŠÍ CHRÁMU P. SV. MARTINA A PROKOPA V KARLÍKU.

Záduším rozumíme movitý i nemovitý majetek, jehož vlastníkem je ten který kostel. Ku jmění movitému náleží především inventář kostela, jako obrazy, bohoslužebná roucha, kalichy, monstrance, korouhve, zvony, kostelní prádlo, dále i peněžní hotovost, která

se v zádušní kase nalézají neb i peněžní pohledávky na úrok půjčené. Jméni nemovitě jest budova / (s.41) kostela sama, hřbitov, kostnice, po případě i pozemky, lesy a luka, jež kostel buď odkazem, buď darem nebo koupí získal. K záduší náleží mimo to i nadační jmění, různé peněžité odkazy, z jejich výnosu jistě úkony se vykonávají musí, jako sloužení mše sv., zvonění, plnění věčné lampy, zachovávaní hrobů, pomníků a křížů. Organům jak církevním tak i státním záleželo na tom, aby se se jměním zádušním dobře hospodařilo. Proto bylo přísně nařízeno, aby po uplynutí každého kalendářního roku skládány byly účty zádušní. Štastnou náhodou zachovaly se v archivu řádového zádušní účty kostela karlického od roku 1617 až po dnešní časy. Z účtů těchto možno se dovědět mnoho zajímavého. Pocházejí z dob války třicetileté, upomínajíce mnohdy na časy ještě starší.

Kdykoliv účty byly skládány, dostal se do Dobřichovic buď velmistř řádový neb převor, jako jeho zástupce, později i zástupce vládní, krajský hejtmán, farář zdejší jako komisař neb zapisovatel, dále t. zv. kostelníci neboli správcevo záduší. Nejprve stanoveno, kteří pro budoucí rok kostelníky budou a při určení nových byli dřívější povinni odevzdati kostelní inventář a zápisky o příjmech a vydáních, doklady doložené. Po prohlédnutí účtů obdrželi t. zv. absolutorium čili sprostění svých povinností. K úřadu kostelníků bývaly brány osoby / (s.42) vážné a hodnověrné. Za služby své byli odměňováni nějakým platem z kasy kostelní, ale většinou zastávali svůj úřad bezplatně. Kapitál, byl-li nějaký pohromadě, nikdy nezástal ležeti ladem a půjčoval se buď hypotekárně, neb na úrok 3 % z kopy. Též kupovaly se krávy, jež si rolníci, chalupníci i domkáři vypůjčovali a z nich kostelu ročně odváděli buď jednu libru vosku, neb 20 grošů, neb 1 libru másla do věčné lampy.

Z roku 1617 zachoval se inventář kostela karlického, který nás o majetku téhož chrámu přesvědčuje. V kostele byly:

I. Jeden oltář veliký, na něm obrazové z dříví vyřezávané: Panny Marie, sv. Prokopa a Martina.

II. Obraz malý, na něm jest tabule korunování P. Marie, starý obraz ze dřeva vyřezávaný sv. Prokopa, dva kruzifixy a jedno "resurrexi" s korouhvíčkou.

III. Na pravé a levé straně nedaleko velkého oltáře visí na zdech dvě tabule velmi pěkné a na nich obrazové malování.

IV. Z nádob posvátných: jedna monstrance mosazná, kaditelnice mosazná, dvě "pacem", beránek boží pod sklem krumplovaný neb heftovaný.

V. Kalich veliký stříbrný, pozlacený, a na něm kříž a hvězda, druhý kalich stříbrný, v prosuředku pozlacený, dvě cínové konvíčky, jedna láhev cínová na víno k Službám Božím. / (s.43)

VI. Na velkém oltáři 4 mosazné svícny, na malém 3 cínové svícny, cínová nádobka pro svátosti, 2 kotlíčky měděné, jeden pro křtítelnici, druhý pro svícenou vodu, na věži 4 zvony a 2 malé pro oltář.

VII. Missál jeden pražský, tisknutý, druhý missál psaný (není celý), agenda nová pražská, tisknutá, druhá malá, stará, psaná, troje knihy staré, potrhane na nic nejsou, kancionál český jeden, 5 ornátů v liturg. barvách a potřebné prádlo. Dvě korouhvíčky nové, pěkné, tuplykřítové, na jedné straně sv. Pavel a sv. Kateřina, na druhé Kristus Pán a P. Maria, obrazové malování. Holí na rozsvěcování svíček na oltáři, okolo oskem malovaných, okolo dvacetí. Vosku je přes 40 liber, jen není převaženy, 2 truhly zádušní. Okolo kostela, jak potok dělí vedle mlejna karlického, nachází se k tomu záduší polí neb dědin 8 kusů, na ty všechny dědiny neb pole padne semene 30 strychů. K tomu záduší náleží jedna louka, z ní každoročně se platí 1 kopa míš. To všechno stromová, se strany kostela, jak potok vede, náleží též záduší.

Dne 9. října držán jest počet zádušní od J. M. pana Jana Lohela, arcibiskupa

pražského z řádu sv. Františka a nejvyššího mistra křižovníků s červenou hvězdou, jakožto kolátora sv. Prokopa a Martina ve vsi Dobřichovicích. Po učiněném (s.44) počtu jsou zanechání předešlí kostelníci: Bartoň Horák, Martin Mareš, Havel Kozel. Tito přijali k sobě inventář toho, co v kostele jest. Stanovena byla opětně výměra polí, jichžto bylo 8 kusů, na něž padne semena 39 strychů. Dle pozdějších zápisů sledáváme, že zádušní pole kostela karlického měla výměru:

Top, num. 113 "vedle vrchnostenského"	9 jiter 1056 sáhů
" " 114 "přes cestu u kostela"	1 " 1198 "
" " 140 "u staré cihelny"	" 1198 "
" " 157 "za strouhou"	3 " 279 "
" " 158 "za strouhou"	2 " 78 "
" " 170 "k vinici"	6 " 606 "

Výměra obnášela dohromady 47 strychů, 2 věrtele dle osevu.

Zahrady: vedle pole 180 sáhů, vedle cihelny 98 sáhů, u potoka 104 sáhů.

Stav z roku 1915: 16 ha, 05 a, 18 m.

Stav z roku 1924: 13 ha, 09 a, 34 m.

Před pozemkovou reformou byla pole v 8 kusech, ze kterýchž 3 ha prodány byly na stavební místa, zbytek pak směněn za pole, dříve panské, mezi viničnou alejí a karlickou silnicí v jednom kuse.

Zádušních polí užíval dle nejstarších záznamů farář dobřichovický a bylo mu na vůli ponecháno, zdali jich chce držeti (s.45) ve vlastní režii čili nic. Mnozí faráři hospodařili, jiní dávali pole v pronájem. Z účtu r. 1642 vidíme, že jakýsi Matouš měl pronajmat kus pole zádušního, z něhož platil 2 kopy mš., Maryána markytánka pole za 1 kopy 30 grošů, Fezák panský za 20 grošů.

Za války třicetileté bylo záduší ochuzeno, kostel vydrancován, pole zůstala roseta, dluhy nikdo neplatil, takže na opravu kostela nedalo se pomýšleti a ani toho nejn nutnéjšího nebylo lze ze záduší opatřiti. Po válce bylo intenzivně hospodařeno a v r. 1690 po zaplacení výloh zůstalo na hotovosti 121 fl., v r. 1703 1062 fl., čímž bylo umožněno, že se dala provést důkladná oprava chrámu Páně. V r. 1712, kdy vyhořela škola a 17 stavení, mělo záduší takovou hotovost, že mohlo postavit novou školu v r. 1716 za obnos 544 fl. 49 kr.

Kdykoliv záduší něco ušetřilo, dal se přebytek buď na opravu chrámu Páně, na zakoupení bohoslužebných nádob, na opravu hřbitova a pod. Dosti velkou škodu utrpělo záduší dne 21. II. 1714, kdy "skrza Jana Kopu, otce jeho a syny dva tovaryše, kteří pokoj administrátora a trubhy a celý zámek slezli a zloupili, kromě mnohých věcí a 107 fl. zádušních peněz uloupili." Jinou škodu utrpělo záduší dne 1. I. 1795, kdy farář Krombholz súčastnil se pohřbu velmistra Suchánka. Neznámý (s.46) zloděj zlomil portál kostela a odnesl ciborium, rozházev hostie, též i zlatou monstranci, která se ale po 3 nedělích našla na poli Horákově.

Koncem stol. XVIII. založeny byly při zdejší chrámu Páně některé nadace mešní, k nimž se v následujících letech i jiné přidružily. Koncem r. 1925 obnášelo jmění zádušní 4583 K 46 h. Účty se skládají v ústřední kanceláři řádu křižovníků s červenou hvězdou v Praze a komisařem a účetním záduší je ředitel ústřední kanceláře v Praze.

(pokračování příště)

CO NOVÉHO VE ŠKOLE

Zprávy ze školy již delší dobu chybějí na stránkách Kukátka. Není to tím, že by nebylo o čem psát. Spíše naopak. Ale práce kolem přechodu školy do právní subjektivitly jsou časově velmi náročné.

Již první zkušenosti s právní subjektivitou nám potvrzují správnost rozhodnutí. Jsme mnohem soběstatnější v rozhodování, jsme schopni pružně reagovat na veškeré nové situace spojené s chodem školy. Právě díky právní subjektivitě můžeme od začátku školního roku organizovat množství kurzů v rámci vedlejší hospodářské činnosti. Poptávka po našich kurzech byla až nečekaně vysoká. V současné době škola organizuje 26 kurzů v průměru s deseti žáky (cizí jazyky, práce s počítačem, výtvarná výchova, dramatická výchova). Z tohoto počtu škola organizuje dokonce 4 kurzy ve Všenonech. Životoschopnost této činnosti ukáže teprve čas, ale my se vynasnažíme, abychom spíše tuto činnost ještě rozšiřovali. Rádi bychom mezi sebe přivítali každého, kdo je schopen a ochoten pracovat s dětmi v době po vyučování v jakémkoliv zájmové činnosti. Je radost sledovat, jak škola pulzuje životem i v pozdních odpoledních hodinách. Např. každé úterý odpoledne jsou téměř všechny třídy obsazeny. V prvním patře můžeme slyšet typický zvuk počítače, hned vedle se děti učí vidět svět trochu jinak v rámci výtvarné výchovy. V přízemí si děti kolem vyučujících hrají a ani nevědí, že se učí jazykům.

A to ještě v dalších dvou třídách zkouší soubor "MLADOST" a pan učitel Pekný z osvětové besedy zasvěcuje do tajů hry na hudební nástroje své mladé adepty. Prostě je to krásný pocit, když děti využívají své volno tímto způsobem.

Tato činnost není nikým dotována, ale z kurzového je hrazena pouze odměna lektorům a z malého zisku škola hraď činnost logopedické a dyslektické poradny. Odměny lektorů jsou v rozsahu učitelského platu, který je, jak je všeobecně známo, neadekvátní vysokoškolskému vzdělání a významu této práce.

Škola získává určité finanční prostředky pronájmem budovy, zejména o prázdninách. Ve škole našla azyl Osvětová beseda, která však platí pouze režii svého provozu.

Ještě bych se chtěl vrátit malou statistikou na konec minulého školního roku. Z osmých tříd odcházelo 48 žáků. Na střední školy nebo učební obory s maturitou se hlásilo 29 žáků, z toho bylo přijato 25 žáků. Ostatní se umístili v učebních oborech a 5 žáků odešlo do 9. tř. v Černošicích. Z tohoto malého výčtu je patrné, že úspěšnost při přijímání zkoušek na střední školy byla 86 %. Dále z pátých tříd absolvovalo 6 žáků přijímací zkoušky na víceletá gymnázia. Všichni byli přijati. Tato čísla jasně ukazují na dobrou úroveň dosažených znalostí našich žáků. Bohužel tato vysoká úroveň má i stinnou stránku. Důsledkem snížení počtu žáků v pátých třídách (přijetí 6-ti žáků na víceletá gymnázia) se celkový počet snížil pod třicet, což bylo příčinou spojení dvou pátých tříd v současnou jednu třídu šestou. Dalším problémem je, že při nižším počtu žáků ve škole dostane škola méně peněz. Při menším množství peněz chybí peníze na stimuluji složky platu, což je rozhodující při získávání kvalitních učitelů.

Na začátku školního roku došlo k několika kadrovým změnám, které se zdají být přínosem. Zejména tělesná výchova na II. stupni se stala záležitostí pouze mužů učitelů. Tento progresivní stav je zřejmě raritou v našem přefeminizovaném školství. Muži na druhém stupni tvoří neuvěřitelných 25 % učitelského sboru (4).

Další změnou je, že v rámci učitelských předmetů se vyučuje na II. stupni základům ekonomie, což mohou zájemci využít pro další svou profesionální orientaci.

I. stupeň pokračuje ve své transformaci ke Škole hrou tím, že díky rodičům jsme do tříd získali koberec, které nám umožňují zařazovat netradiční formy vyučování. Dále

celý I. stupeň navštěvuje kurz plavání, který je rozdělen do deseti lekcí. Hned po skončení kurzu plavání bude následovat kurz bruslení (opět 10 lekcí).

Každodenní drobné i větší úspěchy, které přetvářejí tvář školy, dávají zapomenout na značné množství vynaložené energie všech učitelů. Jen díky jejich obětavému přístupu jsme schopni čelit finančním nesnázím. Nečekáme se založenými rukama na lepší časy, ale snažíme se dělat maximum z minima již nyní. Rozsah naší základní i vedlejší činnosti snad hovoří za nás.

Feditel školy

Bohuslav Stejskal

ALTERNATIVNÍ ŠKOLSTVÍ - dokončení série Dr. A. Šarounové

Již pětkrát jste se na stránkách Kukátka setkali s články o školách, jejich starostech a různých "netradičních" typech školských systémů. Vysloužila jsem si za ně poděkování, souhlas - i ostrov kritiku. Tak už to chodí. Doufám však, že to nebylo zcela marné. Snad jste zde našli nějakou zajímavou informaci, snad si někteří čtenáři uvědomili, že žádný školský systém nikde na světě není bez problémů. Měli bychom vědět, že i ten "nejlepší systém" může být zcela zbytečný, nebudou-li v něm pracovat dobří učitelé. A naopak: skutečně dobrý učitel naučí a vychovává žáky i ve velice obtížných podmínkách. S učitelem stojí a padá školství. To vědí již staří Řekové. Uvedme pro ilustraci aspoň jeden citát Aristotelův: "Funkce učitele je ve své ideální podstatě první funkcí ve státě." Ovšem také ze starověku pochází i římské přísloví: "Koho bohové nenávidí, toho učiní učitelem."

Obrátíme se však na závěr raději "domů" - do naší země. Pokud se v nedávné minulosti hovořilo či psalo o našem školství, byly uváděny údaje většinou více než překvapivé. Toho jsme si všimli. Málokdo se však zabýval otázkou, jsou-li také pravdivé. Škoda. Kdo se nad těmito zprávami zamyslel, nebo nahlédl do statistických ročenek, rychle zjistil, že se věci mají jinak. Že nemáme ve srovnání se světem méně středoškolských či vysokoškolských, ale za středoškolské nebyli u nás považováni absolventi odborných učilišť, kdežto jinde ano. Že např. Rakousko uvádí vysokoškolského studenta dvakrát, zapíše-li se na dvě fakulty (a to ještě nemusí nastoupit!). Že západní země vykazovaly a vykazují jako vysokoškolské studium to, čemu se u nás říká "vyšší školy", kdežto my jsme uváděli pouze studium aspoň čtyřleté, končící diplomovou prací a závěrečnou zkouškou. Že... ne, nemá smysl vypisovat všechny "omyly", které prošly naším tiskem. Raději vás odkáži na jednu útlou knížku. Vydal ji letos Ústav pro informace ve vzdělávání. Nese název "OPRAVNÍK tuctu nejběžnějších nepravd v současném stavu ČESKÉHO ŠKOLSTVÍ". Věcně, zasvěceně a stručně informuje o tom, jak pomýlené informace vznikly. Určité stojí za přečtení. První vydání je už rozebráno, druhé je v tisku. Prodává ji výše zmíněný Ústav pro informace ve vzdělávání - Senovážné náměstí 26, Praha 1. Uvedme zde aspoň předmluvu!

"V minulých letech se objevila řada nesprávných, nepodložených a až nesmyslných nepravd o našem školství. Vznikly nepoučenou interpretací statistických dat, srovnáváním nesrovnatelných údajů, nekompentností i neseriózností některých autorů, věcnými chybami, v dobré víře a někdy možná i ve zlém úmyslu.

Ačkoliv u mnohých z nich se zdálo, že jejich nesprávnost a neserióznost musí být již na první pohled zcela zřejmá, tím překvapivější byla jejich mimořádná životaschopnost a téměř lavinovitě šíření. V publikaci je shromážděn tucet nejtypičtějších a nejvýraznějších nepravd s vysvětlením jejich vzniku i protiargumenty.

Publikaci, která je určena všem zájemcům o naše současné školství, věnujeme především autorům onoho tuctu tvrzení. Plně si to zaslouží. Bez jejich aktivního přispění a přínosu by tato publikace nikdy nevznikla."

Doufám, že si OPRAVNÍK budete moci brzy přečíst v naší místní knihovně (jakmile

[10]

KUKÁTKO 12/93

ho získám).

Do příštího roku - 1994 - přeji našim dětem dobré učitele, školám více peněz, aby se nemuselo sahat k takovým úsporným opatřením, která poškozují výuku - a učitelům klid k práci a více uznání. ZASLUHUJÍ SI HO.

A.Šarounová

»»» S P O R T «««

Uveřejňujeme ještě jednou začátek tabulky podzimní části přeboru I. tř. žen ve volejballu (1993-1994), neboť v minulém čísle se nám právě do hádku dobřichovického týmu vloudilo nedopatření. Omlouváme se za ně jak volejbalistkám, tak autoru zprávy:

1	Odolena Voda A	18	18	0	54	18	36
2	Neratovice	18	13	5	46	27	31
3	Dobřichovice	18	12	6	44	31	30
4	Zdice	16	10	6	36	27	26
5	Roztoky - B	18	8	10	39	42	26

»»» O H L A S Y «««

Letos na oslavu 28. X. u pomníčku přišel mizivý počet občanů. Děti - úspěšná skupinka s recitačním a hudebním pásemem - byly spíše poslané z přání paní starostky než z iniciativy základní školy. Hlavní řečník za odbojáře se vzdal projevu a odůvodnil to tím, že naši občané dávají přednost "králíkářství a kutilství" před účastí na státním svátku, ale zároveň mluví o našem vstupu do kulturní Evropy. Zapomínají, že např. na oslavu státních svátků francouzského, španělského či německého je pro obyvatelstvo všeho stáří samozřejmostí přijít, tak jako v I. republice u nás.

Výbor základní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu Dobřichovice

Malá glosa osobní k předchozímu textu:

Fiasko oslav státních svátků u Dobřichovic je skutečnost velice smutná a jistě byl nebyla neúčetná trocha reflexe. Vypovídá to o něčem či ne? Je to symptom čehosi? A čeho vlastně? Mohla by to být výzva k veřejné diskusi, pokud tuto rukavici v Dobřichovicích ještě vůbec někdo zvedne. Ted jen několik ryze osobních poznámek: To, že někdo nebyl na oslavě v Dobřichovicích, ještě neznamená, že svátek vůbec neoslavil. Mohl být přeci jinde (být u sv. Václava např. mělo také svůj význam). A i kdyby vůbec nikde nebyl, neznamená to, že svátek neoslavil jaksi uvnitř, v hlubíně srdce svého, jak by se tekle v dobách minulých. Navíc: nemýlím-li se, uskutečnila se dobřichovická oslava 27.10. cca v 15.³⁰. V této hektické době není pro někoho zrovna jednoduché odejít z práce tak, aby se dostal do Dobřichovic v půl čtvrté. Vlastně často nemyslitelné. Třeba, 28.10. byl den volna, možná by přišlo víc lidí. Propagace byla navíc prachšpatná. Námítky: i tak snad zbylo v Dobřichovicích dost lidí... A co politické strany, spolky a občanská sdružení? Kdo z nich si na přípravu oslav v Dobřichovicích vzpomněl? Že by bylo do volieb ještě daleko? Škola se také rozhoupala na poslední chvíli, v tom mají organizátoři pravdu. Do dalšího 28. října zbývá necelý rok času. Mnoho nebo málo pro Dobřichovice?

J. Maří

Jméнем všech, kteří vyvažejí ve středu a s sobotu listí a rostlinný odpad na skládku: ještě nebyla zrušena vyhláška státu o tom, že znečistí-li motorová vozidla vozovku při výjezdu na státní ulici či silnici, jsou majitelé vozů p o v i n n i neprodleně závadu odstranit, natožpak poškozují povrchu vozovky hlubokými kolejeji ap. Vyhláška hovoří i o sankcích (pokuty) při nedodržení.

[11]

KUKÁTKO 12/93

To platí pro výjezd z areálu nově stavěné skupiny rodinných domků na bývalém poli (poslední před skládkou) - je v takovém stavu, že kárky a kolečka občanů vyvážených odpad na skládku stěžejí mohou projít.

Věšíme, že vedení obce a naše policie se na to zaměří, letos i příští rok.

F.V.

EDIČNÍ POZNÁMKA - řekněme pravidelní

Přiletěla na nás nová Pravidla českého pravopisu. Neptá se, jaký je čap, možná ani železná logika historického vývoje. Přiletěla shůry. Z Ústavu pro jazyk český České akademie věd, pro něhož je starost o naši mateřtinu prací, povinností i posláním. Část uživatelů jazyka srazila podpatky a počala psát kurs se z, část se našetřila, co že jim má nějaká skupina shora cosi vnucovat (a divíte se po těch letech zkušenosti?, koneckonců: kde je záruka, že zrovna tato skupina odborníků drží prst na tepu doby do té míry, aby byla schopna přesně rozpoznat, co kodifikovat a co ne?), leckoho uvedla do stavu smutku či zuřivosti (to podle letory) manifestovaná snaha fonetisovat pravopis (piš, jak slyšíš, ve slově kurs tedy slyšíš z), ta ovšem existuje a nic s tím nenaděláme. Máme třeba tendenci vyslovovat s mezi samohláskami (ale už nejen tam) jako z. Na podobu některých slov jsme si třeba i zvykli (mytologie - mythologie, fyzika - fysika, některá jaksi stále drhnou (president, filosofie, universita se z). Ne všichni mluvčí jsou poučení o původní podobě slov. Jsme různí, díky Bohu, každý s jazykem, nástrojem našeho dorozumívání, zacházíme podle svých schopností. To je přeci přirozené. Se stejným nástrojem, třeba kladivem a majzlíkem, jeden řemeslník je schopen spravovat třeba jemné ustrojení převodovky Oriona, ale jiný nedokáže ani sekat elektriku bez probourání se k nic netušícím sousedům. Svět si libuje v pluralitě, leccos nasvědčuje tomu, že doba norem, předpisů, metodik apod. pomalu odeznívá (nemyslíme teď samozřejmě na zákony, pravidla silničního provozu apod.). Světa se zmouchujeme jinak, informace registrujeme jinak, předáváme si je jinak. Proč by tedy nemohla existovat alespoň částečná pluralita i v pravopise? (Koneckonců i děti ve škole by mohly být náležitě poučeny o původu některých "risikových" slov a tendencích mluvy naší při jejich zdomácnování, a pak by si (poučeny) mohly prostě vybrat, jak to či ono slovo psát. (Bylo-li by to uděláno chytře, chaos by z toho vůbec vzniknout nemusel, ani třeba při přijímáních zkouškách...) A ono by se za nějaký čas vidělo, jak uživatelé jazyka užívají. Z toho se pak dají dělat i Pravidla, ale pozor na ochranu menšin! My, kteří spolu naší mateřtinou mluvíme, máme také právo o její podobě rozhodovat. Možná za laskavé asistence normotvůrců, ale my jsme ti uživatelé, náš je to jazyk. Záleží nám na něm, nalézáme v něm hodně krásného a zajímavého. A chceme si ho chránit a pěstovat do krásy.

Co z toho všeho vyplývá? Proč v úvodu nadepsáno "ediční poznámka"? Proto, že redakce Kukátka chtěla tímto předlohou expozé sdělit, že hodlá respektovat způsob psaní jednotlivých příspěvů, pokud bude zřetelně vyjádřen. To mimo jiné znamená, že by měl být alespoň shodný v rámci jednoho příspěvku či v rámci textů jednoho autora v jednom čísle. (I názorový vývoj autora od čísla k číslu je třeba respektovat, doba už je taková...). Redakce tohoto časopisu se ovšem přiklání ke konservativnější podobě psaní (latinské conservare znamená zachovávat, ve slově filosofie slyšíme stále řecké sofía - moudrost, prezident je nám stále spojen s latinským praesideo, obsahujícím sloveso sedeo, což znamená sedím, disident je pak z latinského dissideo - nesouhlasím). A tak dále. Je ovšem daleka (tedy zmíněná redakce) toho, cokoliv komukoli vnucovat.

Chce se na závěr říci cosi o jednotě v mnohosti, ale to už řekli dřívě jiní a lépe.

MÁTE ZÁJEM O PŘEDPLATNÉ KUKÁTKA NA ROK 1994 ?

Cena Kukátka bude i v roce 1994 činit 3,- Kč za jedno číslo o rozsahu minimálně 16 stran.

[12]

KUKÁTKO 12/93

Poštovné činit 5,- Kč za odeslání jednoho čísla. Levnější poštovné je pouze formou novínového výplatného, jehož podmínkou je však dostatečný počet předplatitelů. Zájemcům, které cena poštovného neodradí, sdělujeme, že předplatné na rok 1994 činí celkem 88,- Kč (11 čísel po 3,- Kč+11x5,- Kč za poštovné) a je možné je zaplatit osobně ve filiálce Evrobanky v Dobřichovicích nebo zaslat uvedenou částku obyčejnou poštovní poukázkou typu A (název účtu: Společnost Kukátko, číslo účtu: 1003035/3200, Evrobanka a.s.). Uzávěrka předplatného je 15.prosince 1993.

»»» I N Z E R C E «««

Rozhodněte se včas - rozhodněte se pro:

SOU strojírenské, V Sudech 511 - Praha 5 - Radotín

Chlapci:

ČTYŘLETÝ studijní obor s maturitou: mechanik strojů a zařízení

TŘÍLETÉ učební obory:

strojní mechanik
klempřič
nástrojář

Dívky:

TŘÍLETÝ učební obor: technicko - administrativní pracovnice

Dny otevřených dveří PO - Čt od 8.00 - 11.00 a 12.00 - 14.00 hod.

INFORMACE NA TELEFONU 594 429.

Nabídka pro organizace a soukromé podnikatele

!!! Nejnížší náklady na vyučení v Praze !!!

Dobře zaplatím tomu, kdo přenechá telefonní linku v ÚTO Dobřichovice.
Tel. do zam.: 991 1149.

Zn.: Roman

K 12/93 - 02

ŠKOLNÍ JÍDELNA při ZŠ Dobřichovice nabízí

k pravidelnému i občasnému odběru OBEDY.

Bližší informace u P.Prusškové,
tel. 991 2339, nebo 991 2392.

K 12/93 - 03

SPOLEČNOST TERCIER

nabízí činnost finančního zprostředkovatele i na VPP.
Odměna měsíční provizí.

Vhodné pro zástupce IPF, obchodníky s cennými papíry a makléře.
Informace na:

TERCIER - oblastní ředitelství Praha, Jindřišská 24, P.O.BOX 483, 111 21 Praha 1,
tel.: 02/24230224 nebo 02/24230365-368, linka 17.

K 12/93 - 04

[13]

KUKÁTKO 12/93

EVROBANKA a. s.

Vážení klienti, vážení občané,

děkujeme Vám za spolupráci v roce 1993.

věříme, že i v příštím roce využijete k Vaší plné spokojenosti našich služeb.

Do nového roku Vám přejeme hodně zdraví a úspěchů.

Evrobanka, a. s.
filiálka Dobřichovice
Palackého 541
K 12/93 - 05

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunu názorů občanů a příznivců Dobřichovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nutně nemusejí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14. 3. 1995 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5. 11. 1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení: Doc. Dr. E. Calda, PhDr. V. Czumalo, Ing. D. Havlík, Ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl (předseda), Tisk Jan Kaliba, Mořany. Cena 3 Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 23. 11. 1993, uzávěrka příštího čísla cca 20. 12. 1993.
Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, prodejna Denny ve Všenorské ul., Š+V Shop v ul. 5. května, novinový stánek u nádraží, koloniál p. Güntera v Zelené ul., prodejna paní Nešporové u mostu.

SOUBERNÝ OBSAH IX. ROČNÍKU KUKÁTKA (1993)

ŽIVOT OBCE, KOMUNÁLNÍ POLITIKA
Ani jsme se nestačili rozkoukat... (rozhovor s pí starostkou D. Doležalovou, bilanční reportáž její dosavadní činnosti) 1/2-3
Koncem minulého roku... (rozhovor s pí starostkou D. Doležalovou o čp. 26) 2/2-3
Oč bychom přišli (přehled využití čp. 26) 2/3
Pokračujeme v sérii rozhovorů... (rozhovor s vicestarostou dr. V. Kratochvílem) 2/4-6
Několik poznámek a otázek nad prvním čtením (L.P., k návrhu územních a hosp. zásad pro zpracování územního plánu sídelního útvaru Dobřichovice) 3/6-8
Pokračujeme v anketě... (rozhovor s členy OZ Ing. D. Havlíkem a dr. J. Hornychem) 3/12-15
Je tomu již víc než rok... (rozhovor s p. A. Sobotkou, starostou Karlíka, o prvním roce samostatnosti) 4/11-13
Vážení občané, podnikatelé, majitelé domů, bytí a chat! (bezpeč. agentura) 5/4
V dnešním pokračování ankety... (rozhovor s členy OZ L. Podlipným a Ing. J. Šanovcem) 5/4-7
Na tomto místě... (rozhovor s členem zastupitelstva V. Brožem) 6/6-9
Vážení čtenáři... (J.M., záznam veřej. diskuse o konceptu úz. plánu 7. 9. 1993) 10/1-9; 11/1-3
V průběhu zasedání OZ... (rozhovor s Ing. arch. M. Fůnkou a p. starostkou D. Doležalovou o zákonném postupu projednávání územního plánu) 11/6-8
Studánka na Landové louce... (informace o osudu a perspektivách Staré pošty) 12/4-5
K předchozímu textu... (informace o osudu a perspektivách Staré pošty) 12/5
Otevřený dopis anonymním občanům Dobřichovic (V. Kratochvíl) 12/11
Letos na oslavu 28. X. ... (Svaz bojovníků za svobodu-zpráva o oslavě) 12/11
Jména všech, kteří vyvážejí... listů a rostlinný odpad na skládku (F.V.) 12/11-12
Malá glosa osobní k předchozímu textu (J. Matl, o oslavě 28. 10.) 12/11

VYHLÁŠKY, PŘEDPISY, DOKUMENTY

Dopis obecní rady Správě a údržbě silnic Praha-západ (nesouhlas se záměrem vyřadit Palackého ulici a most ze silniční sítě)
Návrh územních a hospodářských zásad pro zpracování územního plánu sídelního útvaru Dobřichovice

Jak platit daně z nemovitostí (V. Kratochvíl)

Hospodaření obce Dobřichovice za rok 1992

Návrh rozpočtu obce Dobřichovice na rok 1993

Přinášíme text petice... (petice, žádající navrácení zámků řádu Křižovníků...)

Zápis z jednání zastupitelů obce a spolumajitelů čp. 26 5. 4. 1993

Zápis č. 52 z jednání obecní rady 9. 3. 1993

Zápis č. 51 z jednání obecní rady 23. 2. 1993 (bod 11, Sloučení Osvětové besedy s Pedagogickým centrem Dobřichovice)

Zápis č. 60 z jednání rady 29. 6. 1993 (bod 6, Bývalá skládka odpadu)

K přešlému připojujeme... (výňatky z předběžné zprávy o první etapě geologického průzkumu skládky)

Občan a obchodník (V. Kratochvíl, povinnosti obchodníků vůči zákazníkům)

Jako doplněk... (text petice občanů, odmítající záměr prodat část pozemku č.k. 2341 na Brunšově na stavbu pensie)

Obecní závazná vyhláška o chovu a držení zvířat - návrh

Vraťte mi neděli (L.P., Nesmělý námět na jednu obecní vyhlášku)

ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

O jednání obecního zastupitelstva (J. Matl, zasedání 16. 12. 1992)

O jednání obecního zastupitelstva (J. Matl, zasedání 17. 3. 1992)

O zasedání obecního zastupitelstva (J. Matl, zasedání 30. 3. 1992)

O zasedání obecního zastupitelstva (J. Matl, zasedání 11. 8. 1993)

O zasedání obecního zastupitelstva (J. Matl, zasedání 18. 10. 1993)

PODNIKÁMÍ V OBCI

Dobřichovice leží... (Dr.K., transformace zemědělského družstva)

Evrobanka na prahu roku tří (V. Czumalo)

Na dobřichovickém stole (endlich!) České víno! (J.M., V.CZ., karlístejnské v Š+V Shop, ocenění obchodní strategie)

ŠKOLSTVÍ

Škola na začátku roku 1993 (B. Stejskal)

Co nového v "mateřince"? (M. Sklenářová)

Pololetní ohlédnutí za činností... (Studia Klokánek (D. Šeplavá))

Ze školních lavic (B. Stejskal, aktualita ze ZŠ)

Zamyšlení na konci školního roku (A. Šarounová, situace českého školství a alternativní školy)

Chtěla bych touto cestou... (Z. Vlčanová, škola v přírodě)

Škola v přírodě (Žáci 4. B)

Nebojte se zvláštní školy (E. Řezníčková s J. Klímovou, O. Novákovou a Ing. P. Horským, aktualita ze zvláštní školy)

Alternativní školy (A. Šarounová)

Montessoriovská pedagogika (A. Šarounová)

Waldorfská pedagogika (A. Šarounová)

Jenský plán (A. Šarounová)

Pedagogika C. Freinet (A. Šarounová)

Alternativní školství (dokončení série Dr. A. Šarounové)

Co nového ve škole (B. Stejskal, novinky ze života ZŠ)

KULTURA A PAMÁTKOVÁ PÉČE

V sobotu dne 12. prosince... (J. Novotná, vánoč. besídka v DDÚ, uspoř. Zvš, OB)

Jako každoročně... (ŠA, vánoční koncert sboru Mladost)

Již podruhé... (LP, knižní bazar)

Štědrovečerní zpívání se souborem Ludus Musicus (HGS)

Společnost Dobřichovice se rozloučila... (LP, koncert A. Rychetníkové, T. Haškovec, J. Krejčí a P. Wagnera)

Paní starostko... (rozhovor s p. starostkou o sloučení OB s PC při ZŠ)

Věřte, že bychom raději psali... (dokumenty k čp. 26 a sloučení OB a PC, stanovisko vedoucí OB, komentář J. Matla a V. Czumala)

Příroda a já (o výsledky stejnojmenné dětské výtvarné soutěže)

Dětský hudební festival podruhé (WP)

Zámek etc. (odpovědi V. Onderky, správce majetku řádu křižovníků s červenou hvězdou, na otázky Společ. Dobřichovice o zámku a restituci církv. majetku) 9/8-10
 Kačenka česká & spol (L.P., o přednášce mykologa Ing. Jiřího Bajera) 12/2
 Pro dobrotu na žebroto (B. Stejskal, názor řed. ZŠ na činnost OB) 12/2-3
 Nechápu, proč... (H. Čapková, vyjádření k předchozímu stanovisku řed. ZŠ) 12/3

SPORT

Tabulka po podzimní části přeboru I. tř. žen ve volleyballu (HgS) 11/11;12/11

DĚTSKÉ ODDÍLY, SKAUTING

Milé Kukátko... (Bobří, Den dětí, Zálesácké léto '93, tábory) 10/10-11

OCHRANA PŘÍRODY, TVORBA A OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Další barbarství na sokolovně! (T. Vokroj, kácení topolů u haly BIOS) 3/22-23

V minulém čísle... (J. Matl, přehled jednání a rozhodnutí, předcházejících kácení topolů na pozemku Sokola) 4/14-16

Občan a skládka (V. Kratochvíl) 5/2-3

Vážení občané! (za OR D. Doležalová, výzva k udrž. čistoty a pořádku) 6/1

ODPADY * ODPADY * ODPADY (letní příloha, dr. M. Hornychová a kol.) 7/8-11

Skládka a povodeň (P. Kyzlík, vztah skládky a velkých vod) 9/3-4

STRANY, SPOLKY A SDRUŽENÍ

Dobřichovice sobě (Nadace VIA) 3/19-22

Meeting ODS (L. Vošahlík) 6/1-2

Zpráva gruntovní o slavném a ministerském Dobřichovic navštívení (J. M., záznam ze setkání s min. ing. I. Kočárníkem 18. 5. 1993 v DDÚ) 6/2-5; 7-8/1-6

Na samý závěr večera... (J. Matl, exklusivní rozhovor, poskytnutý Kukátku ministrem ing. I. Kočárníkem) 6/6

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Za dr. Zdeňkem Danešem (L. Gemperlová, Redakční rada Kukátka) 9/10-11

HISTORIE OBCE A REGIONU

A. Podlaha: Posvátná místa Království českého III, heslo Dobřichovice 1/7-10; 2/7-10

Oddíl lu kopané T. J. Sokola Dobřichovice - 70 let! (J. Velc) 5/7-9

Z archivů (P. Kyzlík, historické demografické údaje a přehled archívních fondů k dějinám obce) 5/9-10

Dvorní rada Dr. Antonín rytíř Randa (L. P.) 6/9-10

Na dobřichovický stůl dobřichovické víno (L. P., dobřichovické vinařství ve 14.-18. stol.) 6/11-12

Tzv. Geringerova (Hradcova) kronika (literární zpracování pamětí d. p. Josefa Hradce, samostatná příloha) 10/1-1V; 11V-VIII; 12/IX-XVI

Tak nám zbourali Starou poštu (HgS, osudy bouraného hostince) 12/3-4

LITERÁRNÍ PŘÍSPĚVKY

Kdo je dobrý vlastenec? 1/1

Vesele do nového roku (HgS) 1/13

Česká republika, dobrý den (L. P.) 2/11-14

Pozor - lidi (HgS) 2/15

Zviditelněná supermula (B. Henry) 6/15

Nevítaná návštěva (HgS) 7-8/8

Pokoj plný nepokoje (HgS) 9/12-13

Důsledky relativnosti (B. Henry) 9/14

KUKÁTKO A OHLASY NA OTIŠTĚNÉ ČLÁNKY

K reakci p. Tomáše Vokroje na článek "Zásahová jednotka na sokolovně" (V. Dyk) 1/13-14

Od tohoto čísla... (ustavení Společnosti Kukátko) 1/15

Vánoce s Jakubem Janem Rybou (obnovení časopisu Letovák) 2/14

Choďte se stát vydavatelem Kukátka? (Společnost Kukátko) 2/15

K článkům týkajícím se... (resumé reakce T. Vokroje na repliku V. Dyka) 3/23

Ad: "Další barbarství na sokolovně" (ing. J. Pössner) 5/14-15

Jak daleko je z Dobřichovic do Karlíka? (Redakce) 5/15

"Ad" na AD: Další barbarství na sokolovně (T. Vokroj) 6/15

Ad: Zamyšlení na konci školního roku dr. A. Šarounové (V. Czumalo) 7-8/12-15

Ad: Zamyšlení na konci školního roku dr. A. Šarounové (A. Šarounová) 9/13-14

Ediční poznámka - řekněme pravidelní (Kukátko a Pravidla českého pravopisu) 12/12

Máte zájem o předplatné Kukátka na rok 1994? 11/11-12; 12/12-13

**TISK
KALJBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji**

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

xerox